

οὐδὲν ἴδιον ἀρετικώτερον τῶν εἰδέναι αὐτὰ ἄσμεν, εἴ ποτε ἕξ ἑς αἱ ἀρεταὶ εἴσιν ὥσπερ οὐδὲ τὰ ὑγιεινὰ ἢ δὲ τὰ θυλακικὰ, ὅσα μὴ τὰ ποι- εῖν, ἀλλὰ τὰ ὑπό τῆς ἕξ ἑως ἔῃ) λήγεται· ἠδὲν γὰρ ἀρετικώτερον τὰ ἔχειν τὴν ἰατρικὴν ἢ γυμναστικὴν ἔσμεν. οἱ δὲ μὴ τοῦτον χεῖρον φέρημον δεῖτον, ἀλλὰ τὴν ἡμιδαι, τοῖς οὐσι σπουδαίους οὐδὲν αὐ εἶν χησίμος· ἔπ δὲ, οὐδὲ τοῖς μὴ ἔχουσιν· οὐδὲν γὰρ διούσι αὐτῶν ἔχειν, ἢ ἄλλοις ἔχουσι πείθεσθαι, ἔκ- νως τ' ἔχειν αἰ ἡμῶν ὥσπερ καὶ ἀπὸ τῶν ὑγι- ειαῶν βουλομένοι γὰρ ὑγιαίνειν, ὅμως οὐ μα- θειοτέρου ἰατρικῶν. ἀπὸ δὲ τούτοις, ἀποπον αὐ ἔῃ) δίδξει, εἰ χεῖρον τῆς σοφίας οὐ πα, κω- ριστέον αὐτῶς ἔσται ἢ γὰρ ποιούσα, ἀρχὴ, καὶ καὶ ὅτι τάπει ἀπὸ ἔκτατον. ἀπὸ δὲ τούτων λεκτέον γὰρ μὴ γὰρ ἠπόρηται ἀπὸ τῶν μόν- των αἰαχρήσθον ἀρεταῶν αὐτῶς ἔῃ), ἀρεταῶν γ' οὐσας, ἔκαστέον ἔκαστερου μορίου· ἢ εἰ μὴ ποιούσι μινδὲν, μινδ' ἔτερον αὐτῶν. ἔπειτα καὶ ποιούσι αὐτῶν, οὐχ ὡς ἰατρικὴ δὲ ὑγιεινὰ, ἀλλ' ὡς ἢ ὑγιεινὰ οὐτως ἢ σοφία, διδασκαλίαν μί- ρος γὰρ οὐσα τῆς ὅλης ἀρετῆς, τῶν ἔκταται ποιεῖ, καὶ τῶν ἐνεργῶν διδασκαλίαν. ἔπ, τὸ ἔργον ὑποτελεῖται κατὰ τὴν φέρησιν καὶ τῶν ἰδικῶν ἀρετῶν. ἢ ὑπὸ γὰρ ἀρετῆς, τὸν σκοπὸν ποιεῖ ὁρδόν ἢ δὲ φέρησιν, τὰ ἄρεσι τῶν. τῶ δὲ τεταρτη μορίου τῆς ψυχῆς ἢ ἔστιν ἀρετὴ τοιαύτη, τῆς ἐπιθυμῶν· οὐδὲν γὰρ ἐπ' αὐτῶν ἀρετικώτερον, ἢ μὴ ἀρετικώτερον. ἀπὸ δὲ τῆς μ- δὲν ἔῃ) ἀρετικώτερον δια τῶν φέρη- σιν, ἢ γὰρ καλῶν, καὶ δικαίων, μικρὸν ἀπο- δειν ἀρετέον, λαβόντας ἀρῶν ταῦ τῶν ὥσπερ γὰρ καὶ τὰ δίκαια λήγεται ἀρετικώτερον π- νας οὐ πῶ δικαίους ἔῃ), εἶον τῶν τὰ ὑπὸ τῶν ἔργων τεταγμένα ποιούσας, ἢ ἀκοντας, ἢ δὲ ἀγνοίας, ἢ δὲ ἔτερον π, καὶ μὴ δὲ αὐτὰ καὶ- τοι ἀρετικώτεροι γὰρ αἱ δὲ, καὶ ὅσα καὶ τὸν σπυ- δῆμον· οὕτως ὡς ἔοικέν, ὅτι τὸ πῶς ἔχοντα ἀρετικώτερον ἔκασται, ὡς ἔῃ) ἀρδόν λέγει δ', τῶ δὲ ἀρετικώτερον, καὶ αὐτῶν ἕνεκα τῶν ἀρε- τικῶν. τῶν ὑπὸ οὐδὲν ἀρετικώτερον ὁρδὸν ποι- εῖ ἢ ἀρετῆς· τὸ δὲ ὅσα ἐκείνης ἕνεκα πέφυκε ἀρετικώτερον, ἢ ἔστι τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἔτερον δυνάμειος. λεκτέον δὲ ὅτι πῶς σαφέστε- ρον ἀπὸ αὐτῶν ἔστι δὲ τῆς δυνάμειος, μὴ καλῶς δεινότητος· αὐτῆ δὲ ὅτι τοιαύτη, ὡς τὰ ἀρε- τικῶν

at nihilo magis ad agendum idonei eo quod cognoscimus ipsa hæc, sumus, siqui- dem habitus virtutes sunt: quemadmodum neque salubria, neque bonæ habitu- dini conuenientia, quæ non eò quod faci- ciunt, sed quia ex habitu existunt, ita dicuntur. nihilo enim ad agendum idonei magis ex eo sumus, quod medicinâ aut exer- citatoriam habemus. Quod, si non horum causa prudentia statuenda est, sed ut probi fiant: iis sanè qui probi sunt, nihil erit vtilis: quin etiam nequissimi qui nõ habent: quippe cum nihil referat, habeant aliquis, an habeantibus aliis obediat: fatique nobis sit: quemadmodum & in sanitate. nam quamuis sani esse velimus, medicinam tamen non discimus. Accedit ad hæc quod absurdum esse videretur, si principalior & præstantior quàm sapientia ea esset, quæ ipsa esset deterior: quæ enim facit, circa singula dominatur, atque imperat. De his igitur dicendum est: nunc enim de ipsis tantum dubitationem exposuimus. Primum itaque veracem per se necessariò esse expetendas dicimus, cum virtusque animæ, portionis virtutes sint, licet neutra ex ipsis quicquã efficiat. Dein de etiã efficiunt quiddẽ, non tamẽ ut medicina sanita- tẽ: sed ut sanitas bonæ habitudinis opera- tionis, sic sapientia felicitatem. cum enim totius virtutis pars sit, dum habetur, atque operatur, felicem facit. Præterea opus & ex prudentia & ex morali virtute perficitur, virtus, enim propositum scopum: pru- dentia quæ ad ipsum tendunt, recta efficit. Quartæ autem animæ partis, id est al- tricis, nulla talis virtus est: quippe cum in ea agere aut non agere sium minimè sit. At verò de eo, quod ex prudentia ad agen- da vel honesta vel iusta nihilo aptiores sunt homines, paulo altius incipiendum est, hoc sumpto initio: quemadmodum ius- ta agentes. nonnullos nondum esse ius- tos dicimus, ut eos qui ea quæ à legibus præcipiuntur, vel inuiti faciunt, vel ex i- gnorantia, vel ob aliquid aliud, & non ob ipsa, cum tamen ea agant, quæ oportet, quæque bonum virum decet: ita licet, ut quodammodo se habens quispiam singu- la agat, ut bonus sit: id est ex electione, & ipsorum eorum causa quæ aguntur. Ele- ctionem igitur rectam virtus facit, quæ- cunque autem natura comparatum est, ut illius causa agatur, non virtutis, sed al- terius facultatis sunt. Attendendum autem est, ac de his manifestius dicendum. Est itaque facultas quedam quam calli- ditatem vocant: ea est talis, ut quæ a d